

Det er spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt og hensigtsmæssigt at definere en fælles faglig kerne for pædagoguddannelsen. I dag har man 32 vidt forskellige pædagoguddannelser ud over landet. Men som Danmarks Evalueringsinstitut peger på, kan der være gode grunde til med udgangspunkt i f.eks. lov om social service at definere en fælles ramme for, hvad det er, vi forventer af de færdiguddannede pædagoger. Hvad er det for nogle målsætninger, hvad vil det sige at være pædagog? Er Dansk Folkeparti indstillet på at prøve at lave sådan en fælles ramme, som pædagoguddannelsen fremover kan fungere inden for?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det var et meget relevant spørgsmål. Jeg mener, at det er fuldstændig korrekt. Ikke fordi vi behøver at dele det samme synspunkt, men hr. Morten Homann spurgte mig om, hvad vi mente om det, og det er meget relevant. Jeg synes, at det har været rystende at læse, at der ikke har været en central styring på det felt netop på grund af, at det har været op til de forskellige seminarier at sætte deres egne retningslinjer eksempelvis også med hensyn til timelønsfag.

Men specielt det med kernen, en fælles kerne er meget, meget vigtigt, fordi det for os er vigtigt at få en national uddannelse med nogle fælles målsætninger, med nogle fælles kriterier. At man så derudfra kan have en metodefrihed, vil vi ikke begynde at blande os i, men det er vigtigt, at man får defineret nogle faste rammer. Vi kan ikke have, at det er små autonome enheder, der forvalter en uddannelse. Når man nu har mulighed for i virkeligheden at lave om på det, så er det det, vi ønsker. Det håber jeg er tilstrækkeligt svar.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Tak for svaret, som jeg forstod som et tilsagn om, at vi skal have lavet en faglig fælles kerne, også ud over hvad der ligger på de enkelte områder.

Fru Louise Frevert lægger jo i virkeligheden op til noget, som jeg synes lyder positivt, nemlig at vi skal have lavet en mere gennemgribende reform af pædagoguddannelsen. I det lys har det undret mig lidt – og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvor fru Louise Frevert står – at man er så konservativ i redegørelsen fra Un-

dervisningsministeriet, når det drejer sig om fagrækken på pædagoguddannelsen. Er fru Louise Frevert enig i, at det kan være god grund til at tage op til overvejelse, om ikke man i stedet for bare at kopiere den gamle fagrække så skal tage op til overvejelse at lave en ny fagrække, som afspejler de nye udfordringer, som pædagoger kommer til at stå i fremover, sådan at man ikke bare kopierer det, der nu var godt i går og så tror, at det også er godt i morgen?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

I selve redegørelsen bliver der jo talt meget fra ministerens side om toning, og jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg tror, ikke fordi vi vil tilbage til gamle tiders tilstande og den gamle socialpædagogiske uddannelse og lignende, at ministeren stadig væk vil betegne den uddannelse, som vil komme, som en generalistuddannelse. Det mener jeg man kan gå ind og diskutere. Det må være med modifikationer, for vi mener, at man skal specialisere. Jeg ved godt, at det er blevet kaldt toning her, men jeg vil altså gerne have lov til at kalde det en form for specialisering, og så må det være en strid om ord, at man gør uddannelsen endnu mere specifik, end man har gjort her i redegørelsen.

Vi vil gerne pointere, at vi vil gerne have fagområderne præciseret mere, end de er her. At det så stadig væk kan gøres inden for en ramme, der hedder en generalistuddannelse, må jeg jo så diskutere på et senere tidspunkt. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi virkelig ønsker at fagrette de forskellige såkaldte toninger, specialer, fagafgrænsninger i den pædagogiske uddannelse, som vi skal til at tage stilling til fremover, ja.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg har jo tidligere hørt fru Louise Frevert, når det drejer sig om spørgsmål på kulturområdet, egentlig meget engageret tale for netop det at kunne udtrykke sig på anden vis end bare ord og det, der bliver skrevet ned, at fru Louise Frevert har et engagement på det område. Derfor undrer det mig altså også en smule, at man så let accepterer den nedtoning, der er af de musikskreative fag på læreruddannelsen.

Når nu vi ser på, hvor meget billedkunst sådan set fylder i folkeskolen også bare i forhold til geografi, så er det jo ikke et lille fag, vi her taler om. Jeg går ud fra, at det engagement, fru Louise Frevert har vist, når det drejer sig om